

GORTER - BROCHURES.

We vestigen hiermee nog eens de aandacht op de GORTER-BROCHURES, die bij ons verkrijgbaar zijn. Toezending alleen na ontvangst van het bedrag (in postzegels is ook goed). Bestellen bij de administratie of bij P. Coerman, Joz. Israelslaan 18 te Bussum. Vanaf 15 Mei '30 gelden de volgende prijzen:

Staat en Revolutie (door Lenin; vert. Gorter).....	30 cent
Het Imperialisme, de Wereldoorlog en de Soc. Dem.....	30
De Wereldrevolutie.....	30
Het Historisch Materialisme.....	30
Klassenmoraal.....	10
Open Brief aan Lenin.....	15
De Grondslagen van het Communisme.....	15
Het Communistisch Manifest (vert. Gorter).....	15
De Organisatie van den Klassenstrijd.....	10
De Algemeene Arbeiders Bond (rev. Bedrijfsorg.).....	10

Verder is bij ons verkrijgbaar:

De Sowjetregering en de 3e Internationale op Sleptouw der internationale bourgeoisie.....	10
Ontwikkelingslijnen in het Boerenbedrijf.....	20
Grundprinzipien kommunistischer Produktion und Vertellung.....	ingen. 100 geb. 160

VERANTWOORDING GRONDBEGINSELENFONDS (ingekomen tot 15 Mei '30)

Vorige opgave F 18. Voortzetting: E.R.M. te A.F 2, A.P. te A F 20, S.B. te Z. F 2,50. ~~TOTAAL F 44,50.~~ E.E. te R. F 2. Totaal F 44,50.

Blijft dus een te kort van ~~F 155,50.~~ 155,50.

Waaruit ieder lezer kan zien, dat de bijdragen te langzaam vloeien!

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (a)
AMSTERDAM GEM. GIRO C 2885

Deze mededeelingen worden toegezonden aan de Rev. pers. Men wordt verzocht te plaatsen wat voor de lezers van belang kan zijn. Op aanvraag krijgt ieder deze mededeelingen geregeld toegezonden. Gaarne ontvangt het secretariaat de uitgaven der verschillende organisaties als ruilmateriaal.

Amsterdam Mei 1930 No. 2
Derde jaargang No. 9

PROTEST TEGEN DE ARRESTATIE VAN GANDHI DOOR HET I.A.M.B.

Het Internationale Anti-Mil. Bureau zond onderstaand schrijven naar Mac Donald, naar de minister van Indië, naar de onder-koning van Engelsch-Indië en naar het hoofdbestuur van de Labour Party. Wij hebben in het stuk eenige zinnen onderstreept, omdat we daarop eenige kantteekeningen zullen maken. Het document luidt als volgt:

Den Haag, 8 Mei, '30.

Het Internationaal Anti-Militaristisch Bureau tegen Oorlog en Reactie protesteert ten scherpste tegen de arrestatie van Gandhi.

Dat deze arrestatie geschiedde krachtens verordening No. 25 van het jaar 1827, welke opsluiting zonder berechting mogelijk maakt, bewijst duidelijk het onrechtvaardige van deze arrestatie, waarbij de engelsche autoriteiten van hun vrees blijk geven voor een openlijk proces.

Dat de handhaving van het engelsche regime in Indië de arrestatie noodzakelijk maakt van een man als Gandhi, in wien niet slechts zijn eigen landgenooten een hunner beste vertegenwoordigers zien, maar die tevens internationaal door mede en tegenstanders als een der grootste en edelste figuren van het mensdom wordt beschouwd, is de scherpste veroordeeling van dat regime zelve, dat schuldig staat aan een eeuwenlange onderdrukking van Indië en verantwoordelijk is voor de politieke onderdrukking, de mateloze uitbuiting en ontzettende hongersnooden van het indische volk. (De indische bourgeoisie had er geen last van. P.I.C.)

Dat een "arbeiders"-regering in dezen gigantischen strijd voor koloniale bevrijding van een volk van meer dan 300 miljoen menschen optreedt als zaakwaarnemer en executeur van het westersche imperialisme, bewijst opnieuw het fiasco van het regerings-socialisme der Tweede Internationale. Een keer te meer wordt thans door de Labour Party bewezen, dat op critieke oogenblikken de sociaal democratie steeds aan de zijde staat van kapitalisme en imperialisme tegenover het volk: in 1914 bij het uitbreken van den wereldoorlog: in 1918 en volgende jaren bij het bloedige onderdrukken van revolutionair volksverzet, (het S.A.M.B. bedoelt hier waarschijnlijk het proletariaat-P.I.C.) thans in 1930, ook bij het gewelddadig onderdrukken van den kolonialen bevrijdingsstrijd.

Het I.A.M.B. vestigt er de aandacht van de arbeidende klassen aller landen op, dat ook een "socialistische" regering alle pacifistische frases ten spijt - tegenover de door het indische volk toegepaste strijd-

2

middelen der directe actie (belastingweigering, ongehoorzaamheid aan de wet, massale staking) niet anders weet op te treden dan met militair geweld. De directe actie der volksmassa's voor eigen bevrijding en het gewelddadig militaristische optreden van de reformistische regerings-socialisten der Tweede Internationale staan hier opnieuw scherp tegenover elkaar. Reeds vielen in Indië eenige tientallen doden, werden honderden door politie en militairen gewond en honderden anderen gearresteerd.

Socialistische plicht der engelsche arbeidersklasse zou het nochtans zijn, eveneens door toepassing van de strijdmiddelen der directe actie (staking, dienstweigering, weigering van alle militaire transporten, boycot van het engelsche militarisme in het moederland en militair belastingweigering) de gewelddadige onderdrukking der indische vrijheidsbeweging door het britsche imperialisme te verhinderen. Maar in plaats van de zijde te kiezen van het indische volk, zijn thans mannen als MacDonald en Benn en met hen de Labour Party, alle socialistische idealen en beginselen ten spijt, als gevolg van hun reformistische politiek verworden tot de militaristische handlangers van het meest brute engelsche imperialisme!

Het I.A.M.B. geeft nogmaals uitdrukking aan zijn afschuw voor het vermoorden, verminken en gevangen houden van honderden strijders voor de vrijheid in Indië in naam van een Arbeiders Party, in naam van het socialisme, in naam eener europeesche arbeidersklasse, maar in waarheid ten behoeve van europeesche imperialisten, tot wier onderdanige dienaren de socialisten der Tweede Internationale zich hebben verlaagd."

Voor het Internationaal Bureau tegen
Oorlog en Reactie,
Albert de Jong, Secretaris.

ONZE KANTTEKENINGEN:

Om ieder misverstand omtrent de bedoelingen van onze kanttekeningen weg te nemen, willen we direct verklaren, dat we geen bezwaren hebben, als het I.A.M.B. tegen de beestachtigheden van de Engelsche imperialisten protesteert, alleen meenen we, dat het I.A.M.B. ver over het doel heen schiet, als het dit in bovenstaande vorm doet. Daarop te wijzen, is het doel onzer kanttekeningen.

HET DOEL VAN DE BRIEF.

Wat is eigenlijk het doel van dergelijke brieven? Het doel kan toch niet zijn, de aandacht van de heeren ministers, onder-koningen enz. er op te wijzen, dat ze daar in Indië als beesten optreden, want dat weten ze zelf heel goed. Ook kan het doel niet zijn, dat de hooge heeren hun gedrag zullen wijzigen, dat ze zociets zullen zeggen als: "Och ja, jullie hebt eigenlijk gelijk." Dat regeeren met de punt van de bajonet

3

is onwaardig, we zullen het niet weer doen."

Neen het doel van zulk een brief is alleen de aandacht van de proletarische massa's te vestigen op hetgeen daar in Engelsch-Indië gebeurt. Maar het is niet alleen de aandacht, men wil met zoo'n brief meteen trachten de activiteit van de proletarische massa's te wekken. Activiteit zonder richting is echter zinloos en dus is het belangrijkste doel van zoo een brief, de werkelijke verhoudingen bloot te leggen, die deze activiteit moeten richten. Wil zoo'n brief voor de proletarische klasse een zin hebben, dan moet het een stuk van de zelfbewust-wording der arbeidersklasse zijn.

ARBEIDERS-VERDOMMING.

Juist in dit opzicht hebben we ernstige bezwaren tegen schrifturen, als nu door het I.A.M.B. is gepubliceerd. Het draagt niet bij tot proletarische bewustwording, maar tot proletariers-verdomming. Het zal toch ook voor het I.A.M.B. geen geheim zijn, dat de beweging in Engelsch-Indië een strijd van de "nationale" bourgeoisie is tegen de Engelsche bourgeoisie. De indische bourgeoisie gebruikt de proletarische klasse van Indië daarbij als stootblok. Juist zoo als in de groote revolutie van 1789 in Frankrijk de arbeiders de kastanjes uit het vuur haalden voor de opkomende bourgeoisie, zoo wordt nu weer het indische proletariaat voor het karretje van de indische bourgeoisie gespannen.

Er behoort heussh geen groote scherpzinnigheid toe, om in te zien, dat het heelmaal niet gaat om "de directe actie der volksmassa's voor eigen bevrijding". Een bericht als volgt uit het "Handelsblad" spreekt boekdelen:

"Schier iederen dag worden er optochten van zakenlieden en handelaren gehouden - onder wie honderden rijke werkgevers- die banieren dragen met boycott- en andere leuzen, die thans gemeengoed zijn..... De reeds vermelde bijeenkomst van Vrijdagavond was georganiseerd door de kooplieden, fabriekseigenaars en katoenmakelaars van Bombay, om hun solidariteit met Gandhi te demonstreeren. "Het indische volk".

Het misleidende in het stuk van het I.A.M.B. ligt dan ook hierin, dat het de bourgeoisie napraat en spreekt van "de vrijheid van het indische volk" en van de "strijders" voor de vrijheid in Indië. Er is in Indië geen "volk". Er zijn klassen, zooals overal in de wereld. Juist de bourgeoisie zoekt deze tegenstelling, die haar ondergang wordt, te versluieren, door te spreken van het Nederlandsche, Fransche, Engelsche enz. "volk". Zij tracht de voorstelling te wekken, alsof de klassen gemeenschappelijke belangen hebben.

Dat is de groote burgerlijke leugen. Als het voor het indische proletariaat juist is, om een eenheidsfront met zijn bourgeoisie te sluiten, om een andere bourgeoisie te verslaan, dan is het dit ook voor het Hollandsche, Fransche enz. proletariaat. Dan is het standpunt van de sociaal-democratie in 1914 juist, dat de nationale gedachte de nationale geschillen moet overheerschen.

Wie, zooals het L.A.M.B., de burgerlijke zienswijze van "de eenheid van het volk" tot uitgangspunt neemt, is reddeloos verloren. Die niet de gebeurtenissen in het Oosten inderdaad als "de directe actie der volkmassa's voor eigen bevrijding". We meenen nog altijd, dat de "eigen" bevrijding van de inlandsche bourgeoisie en de "eigen" bevrijding van het proletariaat kan geen elkaarder staan. De "eigen" bevrijding van het kapitalisme, of de andere betekenis hebben, dan de bevrijding van het proletariaat kan geen elkaarder hebben, door de Engelsche of door de inlandsche bourgeoisie wordt gezogen, is lood om oud ijzer. De bezittende en de proletarische klassen hebben geen gemeenschappelijke belangen. Ook niet in Indië.

We zijn daarom van meening, dat een protest tegen de sociaal-democratische terreur zeer zeker niet in Indië, maar in het vaderland, tevens van meening, dat men niet in Indië, maar in het vaderland, het Engelsch-Indische proletariaat, moet veroverd, dus werden nu de kanonnen omgedraaid.

We zijn daarom van meening, dat een protest van het I.A.M.B. tegen de sociaal-democratische terreur, dat men daarbij niet van goedkoop sociaal-echter tevens van meening, dat men daarbij niet van goedkoop sociaal-democratisch opportunisme gebruik moet maken, maar eerder een waarschuwend woord tegen een eenheidsfront met de bourgeoisie moet doen hooren. We meenen, dat de proletarische groepen, die in Engelsch-Indië werkelijk voor hun "eigen" bevrijding strijden, die de strijd voor het communisme voeren, inderdaad de broederhand, die de strijd voor de strijd voor het Wereld-Communisme. Maar toegestoken worden voor de in-dische bourgeoisie zoeken we even weinig als voor die in ons "eigen" dierbare "vaderland".

INTERNATIONALE VERBINDINGEN OF INTERNATIONALE ORGANISATIONS
NATIONAL WORKERS OF THE WORLD. (I.W.W.)

Volgend artikel van:
.W.W. pers gemiddeld

INTERNATIONALE VERBINDINGEN OF INTERNATIONALE ORGANISATIES VAN DE INTER-
NATIONAL WORKERS OF THE WORLD (I.W.W.)

Volgend artikel van kameraad Paul Mattick
I.W.W. pers gepubliceerd zal worden, met
discussie- tussen de
I.W.W. nieuw le
ben wil

kenin-
heb-
imperi-
het
ce

el kan
ngen enz.
at dat
oge heeren
:" Och ja,
bajonet

was destijds in Duitsland (Duitse Arbeiders-
ter Union) en is goed op de hoogte van de
Europeesche arbeidersbeweging.

Reeds met haar naam zegt de I.W.W. dat zij een internationale organisa-
tie is. Haar program bewijst, dat het proletariaat internationaal moet
strijden om de bourgeoisie te kunnen overwinnen. In haar geschiedenis
zijn pogingen op te teekenen, om internationale fronten tegen het kapi-
talisme op te werpen, en haar debatten met verschillende arbeidersgroe-
pen in verschillende landen getuigen van een vaste wil, een werkelijke
klasse-internationale, de "One big union of the world", te scheppen.

De I.W.W. is de georganiseerde strijd tegen de kapitalistische
eigendomsverhoudingen en dus ook de ergste vijand van de beste zaak-
waarnemers van de kapitalistische maatschappij, de Amsterdamsche vakver-
eenigingsinternationale, zoowel als de Amerikaansche "Federation of labor".
De I.W.W. kon en kan ook geen verbond aangaan met de jammerlijke resten
van de onvruchtbare Roode Vak-Internationale, die in het belang van het
Russische kapitalisme handlangersdiensten verricht voor de vakbewegings-
arbeidersverraders.

De I.W.W. is niet, zooals de vakbeweging, een product van een
periode van het opbloeiend kapitalisme, maar de
overleving van de economische macht van
het kapitalisme. De I.W.W. heeft

De I.W.W. kon en kan alleen maar voortbestaan op grond van de onvruchtbare Roode Vak-Internationale, die de Russische kapitalisme handlangersdiensten verricht en arbeidersverraders.

De I.W.W. is niet, zooals de vakbeweging, een product van een sociaal-reformistische periode van het opbloeiend kapitalisme, maar de klassestrijd-organisatie voor de verovering van de economische macht van het proletariaat in het tijdperk van een industrieel hoog ontwikkeld kapitalisme, dat zijn eigen tegenspraken ten gronde gaat. De I.W.W. heeft niet alleen een andere organisatievorm, maar ook absoluut andere opgaven dan de vakbeweging. Zij kan dus een verbond slechts aangaan met organisaties, die haar principes steunen, d.w.z. met organisaties, die de revolutionair erkennen. Daarom is ook een samenwerken van de I.W.W. met de belachelijk verouderde anarchistische en syndicalistische organisaties ondenkbaar.

De discussie tusschen kameraad Joseph Wagner en Augustin Souchy (voorzitter van de Berlijnsche Internationale (I.W.M.A.) in Augustus 1904) is hier zonder meer een bewijs voor).

De discussie tusschen de kameraden van de I.W.W. en de Allgemeeine Arbeitervereinigung van Berlijn is hier zonder meer een bewijs van de juistheid van de I.W.W. standpunten.

en het doel van de I.W.W. is ook een samenvattingniet-erkennen. Daarom is ook een syndicalistische belachelijk verouderde anarchistische en syndicalistische ondenkbaar.

(De discussie tusschen kameraad Joseph Wagner en Augustin Souchy als repesentant van de Berlijnsche Internationale (I.W.M.A.) in Augustus 1928 in "The industrial worker" is hier zonder meer een bewijs voor).

Alleen met het Deutsche Industrie Verband en de Allgemeine Arbeiter Union voerde de I.W.W. door Joseph Wagner, die toen voorzitter van de uitvoerende Raad van de I.W.W. was, een correspondentie, die meer be- loofde dan alleen een internationaal debat over vorm en doel der prole- tarische organisaties. Het feit echter, dat de I.W.W. met meerdere zelf- standige Europeesche organisaties tegelijkertijd op vriendschappelijke wijze correspondeerde, verhinderde alle praktische resultaten, die even- tueel het gevolg van deze discussie hadden kunnen zijn. Die laatste algemeene vergadering (conventie) van de I.W.W. in Chicago, nam daarom de volgende door kameraad Wagner ingediende resolutie aan: "Therefore I do not recommend that this convention take any steps toward making any close alliances with any of the existing labor bodies of Europe, but

rather to keep on friendly terms with all of the revolutionary economic organisations that are free from political domination. To choose any of them now would mean to declare war on the others". (Daarom lijkt het mij niet raadzaam dat deze conventie stappen doet om in nauwe verbinding met een van de-bestaan dat deze arbeiders-lichamen in Europa te komen, maar veel- eer vriendschappelijke betrekkingen moet houden met al die revolutionaire economische organisaties, die vrij zijn van politieke dominatie. Een van hen uit te kiezen, zou betekenen de oorlog te verklaren aan de anderen).

De toestand, die kameraad J. Wagner in dit voorstel schilderde, is voorbij. In de tusschen tijd is de chaos in de Europeesche Unions-beweging opgehelderd. De I.W.W. heeft nu nog slechts de vijandschap van eenigen te kiezen, ze heeft niet meer tusschen verschillende groe-ge jammerlijke resten van de andere organisaties treffen en de strijd van deze tegen de I.W.W. ware te vergelijken met de strijd van een vlieg tegen een olifant.

Doch waarom toch een verbond (Alhansse) tusschen de I.W.W. een Europeesche Unionsbewegingen. De I.W.W. is toch immers al een internationale organisatie en zal over de geheele wereld industriële bonden opbouwen en wel de afzonderlijke secties van de I.W.W. Waarom (bijvoorbeeld) een alliantie tusschen I.W.W. en A.A.U. ? Waarom verlangt de I.W.W. niet eenvoudig van de A.A.U. dat deze zich als deel van de I.W.W. niet Duitschland) beschouwt en als A.A.U. ophoudt te bestaan. Deze (Sectie heeft daarom te meer grond, omdat reeds een I.W.W. organisatie in Duitschland bestaat. (de M.T.A.I.U. 510). De I.W.W. met de A.A.U. voorstellen, onder aannahme der principes van de I.W.W. kon de M.T.A.I.U. 510 in ver- binding te treden, om zodoende een I.W.W. met de M.T.A.I.U. 510 in ver- beide organisaties samen te aluiten. Zoo logisch als deze opvatting en ook uitziet, zoo onlogisch is ze in werkelijkheid.

Een hoofdargument van de I.W.W. tegen de politiek van de Internati- onale van Moskou was gericht tegen het onnoozele probeeren, om haar spe- ciaal russische taktiek schematisch aan alle andere landen op te dwingen. Volkomen onmarxistisch veronachtzaamde zij alle verschillen tusschen de afzonderlijke kapitalistische landen; de politiek werd in Moskou voor de export klaargemaakt en was zoo zeer makkelijk te naar de Russische natio- nale belangen, maar absoluut onbruikbaar voor het Engelsche, Duitsche en Amerikaansche proletariaat. En niet alleen onbruikbaar, maar direct centra-revolutionair. De vakbeweging had in Rusland geen --- en dus ook geen contra-revolutionaire betekenis, zij ontwikkelde zich eerst tot wezenlijke grootte na de val van het Ozarisme. De Bolschewiki kon zich dan ook in haar handhaven, omdat ze haar gevormd hadden, maar deze een- voudige zaak op Europa overgedragen: de verovering van de vakbeweging door middel van de cellen- taktiek was een absoluut verloren onderne- ming, waarvoor de geschiedenis ons dan ook het bewijs geleverd heeft. Het resultaat van de veroveringspogingen was een fiasco, de tendenz der vakbeweging wordt reactionair trots alle cellen-taktiek. Later werd dit een gewild fiasco, want het eenige argument, dat de bolschewiki voor de

in-
eb-
peri-
t

kan
gen enz.
dat
ge heeren
" Och ja,
bajonet

politiek der cellentaktiek in hun debatten met de A.A.U. vonden, n.l. dat men naast de traditioneele vakvereenigingen geen nieuwe moderne Union kon oprichten, was op de Amerikaansche verhoudingen niet toe te passen. Hier bestond een traditioneele I.W.W. beweging, hier bestond de Federa- tion of labor, die niets met de arbeidersbelangen gemeen had en de K.P. U.S.A. sprak zich op bevel van Moskou voor de laatste uit. Toen de K.P.U.S.A. door de heeren van Federation of labor er uitgetrapt werden, richtte men geen klassestrijd-organisaties op, maar vormde men nieuwe vakvereenigingen, men probeerde dit tenminste. Het beginsel van de Mos- kousche politici is dus de vakbeweging en niet de klassenstrijd, de klasse-organisatie. De Moskou-Internationale is een contra-revolutio- naire factor.

Dit bewust verraad stamt niet uit de tijd van de Octoberrevolutie; maar de foutieve taktiek, Russische revolutie-methoden aan de geheele wereld op de dwingen was mede een van de oorzaken, die de Russische revolutie zoover terugwierpen, dat de bolschewistische partij bewust ver- raderlijk kon worden, om haar politieke macht te handhaven, ook tegen de belangen van het wereldproletariaat in.

Rusland is de wereld niet. Maar, men daarom moest ik hierover spre- ken, Amerika is ook de wereld niet. Zoo min als er een alleenzalmaken- nisie. De organisatie der communistische productie zal ongetwijfeld de I.W.W. vorm tot basis nemen, waarom ook deze zin gerechtvaardigd is: " De I.W.W. bouwt de nieuwe maatschappij in de schelp van de oude." (Bij organizing industrially we are forming the structure of the new society within the shell of the old).

De nieuwe maatschappij ontstaat niet langs revolutionaire weg, vanzelf, zij is ook ~~gema~~ niet iets wat zoo maar in eens kant en klaar is, geen dolkoene huzarenstreek, maar de Golgothaweg der arbeidersklasse: van nederlaag tot nederlaag, van ervaring tot nieuwe ervaring, van po- ging - storm- vertwijfelde strijd, tot het historische oogenblik bericht is.

De kapitalistische ineenstorting dwingt het proletariaat om te handelen, de klassetegenstellingen in steeds krasser vorm nopen het pro- letariaat tot ingrijpen. Tot dit oogenblik ontstaan en storten ineen organisaties, die het zekerste teken van de oogenblikkelijke rijpheid van het proletariaat zijn. De internationale concurrentiestrijd. Maar even interna- nu groeit ondanks de brutaalste concurrentiestrijd. Maar even interna- tionaal als het kapitalisme is, even internationaal is zijn crisis. De differentieering van de proletarische levensvoorwaarden in verschillende landen wordt opgeheven. Objectief gezien dwingen de verhoudingen de Amerikaansche zoowel als de Europeesche arbeiders tot de revolutie. De arbeiders van heel de wereld hebben met gelijke levensvoorwaarden ook gelijke belangen. De objectieve voorwaarden voor een revolutie hebben echter niet absoluut de subjectieve parallellen. Dit verklaart het niet- zijn van de revolutie, dit verklaart de kracht van de oude, nuttelooze of gevaarlijke arbeidersorganisaties. Het brein van het proletariaat is

8
nog steeds het product van verhoudingen, die niet meer bestaan. De materiele ontwikkeling is juist sneller, omdat zij eerst de voorwaarde voor de geestelijke ontwikkeling is.

De I.W.W. heeft een zware strijd voor haar organisatie te voeren, maar de toekomst is haar zeker, mag de golflijn van de proletarische bevrijdingstrijd, de I.W.W. als organisatie, nog zoo in doen krimpen, de I.W.W., de klasse-organisaties zal de organisatie van het strijdend proletariaat zijn en zal de eindelijke terzijdestelling van de kapitalistische maatschappij bewerkstelligen.

De I.W.W., dat wil zeggen de organisatie van het proletariaat als klasse, is ook de oplossing voor de Europeesche arbeidersklasse. Maar het is niet gezegd, dat deze klasse-organisatie een deel van de huidige officiële I.W.W. (met zetel der administratie in Chicago) zal zijn. Ook is het absoluut onmogelijk, dat het program van de I.W.W. met het program van de klasse-organisatie in alle punten overeen zal stemmen. De ervaringen van het Europeesche proletariaat bepalen zijn taktische methoden en deze ervaringen verhinderen de volkomen aanname van het I.W.W. program, dat meer of minder uit ervaringen van de Amerikaansche klassenstrijd ontstond. Een poging van de I.W.W. in Europa of speciaal in Duitsland voet aan de grond te krijgen, zal altijd een poging blijven, even belachelijk zou het zijn in de Vereenigde Staten een poging te maken. Beide organisaties hebben reeds hun geschiedenis, beide organisaties hebben zich in de hoofden van de arbeiders als beelden van consequente klassenstrijd-organisaties vastgezet, beiden kunnen niet naast elkaar bestaan, dit ware een zinloze krachtverspilling.

Het starre Russische standpunt van de I.W.W. te propageeren, zou de concentratie van de proletarische krachten, dus revolutionaire ontwikkeling tegenhouden. De A.A.U. heeft dit begrepen en stelde zich op haar laatste standpunt: "De A.A.U. is de enige arbeidersorganisatie op grondslag van de bedrijfwijze groepeerings van de I.W.W., op het volgende uit, jawel, de I.W.W. spreekt de negende Rijksconferentie der A.A.U. Amerika. Zij eische van haar naar Amerika emigreerende leden, zich daar bij de I.W.W. aan te sluiten, zij bevorderde de publiceering van het I.W.W. program in verschillende talen, om een eerlijk debat van het in de I.W.W. pers broederlijk te maken. Zij debatteerde in haar eigen waren. Zij wilde meer dan een sympathie verklaring, zij wilde verbreiding van het klassefront der proletariërs. Het is niet organisatie-fetischisme, me. die haar in de weg staat, dat de I.W.W. in Duitsland, op grond van gegeven verhoudingen de A.A.U. zou zijn. Dit standpunt wordt mede ingenomen door de Toechische, Oostenrijksche, Fransche, Engelsche en Holland-sche arbeidersgroepen, die ook de klassenorganisatie propageeren. Het is dus geen speciale Duitsche opvatting. De A.A.U. deelt met de I.W.W. diens beginselverklaring en verlangt dus een internationale verbinding met de I.W.W. en niet slechts een sympathie-verklaring. Als practische conclusie

ekenin-
n heb-
imperi-
het
te

oel kan-
ingen enz.
ant dat
ooge heeren
:" Och ja,
de bajonet

zou daaruit volgen dat de M.T.A.I.W. 510 zich in de ~~Union~~ Union schaarde; zouden daaruit volgen de eerste stappen op weg naar de komende Internationale van de "One big union of the world".

Dit is het voor tel dat besproken moet worden. Wij zeiden reeds dat de wirwar in de I. sche Unionbeweging geëindigd is. Er bestaan naast de A.A.U. geen formaties meer, waarin een discussie of samengaan met de I.W.W. ernstig aan de orde gesteld kan worden. Maar ook in de A.A.U. heeft een verheldering plaats gevonden, die de bedenking: de A.A.U. zou van een politieke partij afhankelijk zijn, ter zijde stelt. De A.A.U. is een stap nader tot de I.W.W. gekomen. Ze is op eigen beenen gaan staan en heeft iedere partijbeïnvloeding teruggewezen. Ze is onloochenbaar een absoluut zelfstandige economische organisatie en strijdt naar Europeesch spraakgebruik "politiek" tegen de bourgeoisie, zooda de I.W.W. dat volgens haar terminologie "economisch" doet.

Kameraden der I.W.W.: de M.T.A.I.U. 510 staat in Duitsland geïsoleerd, en hoewel zij een deel van de I.W.W. is, heeft ze niet die duidelijke opvatting van haar eigen organisatie, zooda de A.A.U. die heeft. Hun denkwijze komt in menig punt overeen met de theorien en de opvattingen, die in de Berlijnsche Internationale hun Tohuwabohu gevonden hebben. Ze concentreert haar tegenstelling ~~te~~ tegenover de vakbeweging op de vraag van het revolutionaire centralisme. De I.W.W. staat evenwel volstrekt niet afkeurig tegenover het revolutionaire centralisme. In de "Marine Arbeiter" ginsel past evenwel niet in haar inzichten. In de vakbeweging volgen van 2-2-'30 vindt men in verband met een aanval op de leiders, die de zin, die de I.W.W. in geen geval dekken kan, zich tegen de leiders der vakbeweging wendend, staat daar: "De arbeidersbeweging van heel de wereld lijdt aan deze concessie- en compromispolitiek. Maar de beginselen van de veroorzaakt wordt door de doorvoering van het socialisme. De I.W.W. en de marxistische opvatting van het socialisme. De I.W.W. zijn de marxistische opvatting van twintig jaar de marxistische opvatting van pers verspreid sinds meer dan twintig jaar de marxistische opvatting van het socialisme, in tegenstelling tot de vakbeweging, die naar het anarchisme niet doen. Dat is het gevolg van een isoleering, die naar het anarchisme leidt. Als deel van de A.A.U., als levend deel van de Duitsche arbeidersbeweging zouden zulke foutieve opvattingen van het Marxisme, van de proletarische wetenschap, van de I.W.W. niet in de M.T.A.I.U. kunnen inburgeren. Thans aan U kameraden van de I.W.W. om te zeggen wat ge over een vereeniging van I.W.W. en A.A.U. denkt.

VERANTWOORDING GRONDBEGINSELENFONDS TOT EN MET 1 JUNI. Laatste opgave f 44.50. Verder B. te H. f 3, R.H.R. te B. f 10, H.M. te A. f 1, E.R.M. te A f 1, J.E. te A. f 3. Totaal f 64.50. Blijft nog een te kort van f 135.50. Wie volgt

GRONDBEGINSELEN Lezers, die losse bladen van de "Grondbeginselen" kwijt zijn, of die het eerste gedeelte in het geheel niet hebben kunnen het mankerende aanvragen bij de ADMINISTRATIE. (Zie adres hoofd Persberichten)

P. I. C.

PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (o)
A'DAM GEM. GIRO C 2885

Deze mededeelingen worden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de lezers van belang
kan zijn. Op aanvraag krijgt
ieder deze mededeelingen ge-
regeld. toegesonden. Gaarne
ontvangt het secretariaat de
uitgaven der verschillende or-
ganisaties als ruilmateriaal.

Amsterdam Juni 1930 No. 1
Derde jaargang No. 10.

"RECHT VOOR ALLEN."

We ontvingen een nieuw maandblad "Recht voor Allen". Aanvankelijk lichtvaardig oordeelende naar de titel van het maandblad dachten we: "Aha, alweer een nieuw sociaal-democratisch maandblad, dat over stroomt van liefde voor het "volk", voor de "gemeenschapsbelangen" en dat "recht voor allemaal zoekt".

Achteraf bleek het blad echter lang niet zoo kwaadaardig als de naam zou doen vermoeden. Het is een blad onder redactie van Constandse en Kooyman, die hier hun sinds 1921 gevoerde propaganda voor de rev. B.O. voortzetten. Maar waarom dan toch die gekke naam? We verdenken toch zeker deze strijdmakkers niet, dat ze door het waandenkbeeld bevangen zijn, alsof er "recht voor allen" zou bestaan, alsof er een algemeen geldend recht boven de klassen zou zijn. Dat is er nu niet en zal er ook nooit zijn, zoolang er nog klassen bestaan. De strijd van de proletarische klasse zal toch deze zijn, de rechtsopvattingen van deze klasse tot de alg. geldende te maken, al is dit dan ook het grootste onrecht, vanuit een andere wereldbeschouwing gezien.

Afgezien van de ongelukkige naam, begroeten we natuurlijk het feit, dat de strijd voor de klasse organisatie in de bedrijven wordt ter hand genomen. In een artikel "Ons Doel" worden nog eens de algemeene gronden uiteengezet, waarom alle strijd voor "verbetering der arbeidsvoorwaarden" zinloos geworden is, zoodat het doel alleen kan zijn de vernietiging van het kapitalisme en "door bezetting der bedrijven de economische macht veroveren". Verder vinden we hier de volkomen juiste opvatting, dat de vakverenigingen een bolwerk der kapitalistische productiewijze zijn en dat "deze vakverenigingen slechts te zamen met het kapitalisme" vernietigd worden.

In de tweede plaats dient er echter op gewezen te worden, dat het artikel "Ons Doel" de volle breedte van de kloof opent, die ons van deze strooming in de arbeidersklasse scheidt: het is de tegenstelling van de marxistische en de anarchistische opvatting van maatschappijbeschouwing. We willen hierover nu geen discussie openen, maar wel willen we de hoop uitspreken, dat deze ongetwijfeld frissche richting in de anarchistische beweging een opruiming houdt onder de oudbakken anarchistische frases. Zoodat wij als groep een opruiming hielden onder de "marxistische" frases, die de onderdrukking door een staats"communisme" zoeken te versluieren, zoo verlangen we van deze richting